

ת"פ 3134/04 - שאול אללוף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 מרץ 2018

ת"פ 3134-04 מדינת ישראל נ' אללוף

בפני כב' הנשיא רון שפירא

נאשם/מבקש שאול אללוף

נגד

מאשימה/משיבה מדינת ישראל

החלטה

עניינה של בקשה זו בקשתו של הנאשם (להלן: "המבקש") לביטול תוספת פיגורים בגין פיצוי שהושת על המבקש במסגרת תיק זה.

המבקש פנה לבימ"ש זה במהלך שנת 2015 ובימ"ש זה נתן החלטות לפיהן על המבקש לשלם את מלוא קרן החוב עד ליום 22/11/15 ורק אם ישולם החוב במועד ישקול בימ"ש זה להפחית את תוספת הפיגורים. **יודגש - לא ניתנה החלטה כי יבוטל חוב הפיגורים אם תשולם מלוא קרן החוב שנפסק אלא שנקבע כי תשלום הקרן יאפשר לדון בבקשה.** המבקש לא עמד בהחלטות ביהמ"ש ולא שילם את קרן החוב במועד ולכן בימ"ש זה לא נדרש לתת החלטה בדבר ביטול תוספת הפיגורים.

ביום 7/2/2018 הוגשה שוב בקשת המבקש לביטול תוספת פיגורים במסגרתה הוא טוען כי הוא שילם את קרן החוב ומציג אישור תשלום סך של 2,145 ₪ מיום 27/08/2017. המבקש טוען גם כי המרכז לגביית קנסות אינו מכבד את החלטת ביהמ"ש וכי המדינה מנסה לחבל במאמציו לשלם את הפיצוי ולהתחיל דף חדש. כן הגיש המבקש דיסק הקלטת שיחה בינו לבין המרכז לגביית קנסות שלטענתו מעידה שבמרכז לא יודעים על ההחלטה ואין התייחסות מצד המרכז להחלטת ביהמ"ש.

המדינה טוענת כי המבקש לא עמד בהחלטות בימ"ש זה, לא פעל להסדיר את חובו חרף הליכי הגבייה שבוצעו כלפיו וחרף ההסדר המקל שניתן לו על ידי המרכז לגביית קנסות. נטען כי כנגד המבקש פתוחים במרכז לגביית קנסות 8 תיקים, ביניהם תיק בגין פיצוי לנפגע עבירה וכי כלל חובותיו למרכז עומדים על סך של 17,319 ₪ לרבות ריבית פיגורים והוצאות כדין. כן נטען כי הפיצוי שהוטל עליו בגזר הדין מיום 24/10/2004 עמד על סך של 2,366 ₪ ומשחלף המועד הקבוע לתשלום הפיצוי לנפגע העבירה, הועבר התיק לגבייה במרכז בתאריך 6/12/2004 והפיצוי הפך ל"חוב" כהגדרתו בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה - 1995 (להלן: "חוק המרכז"). למרות דרישות תשלום שנשלחו למבקש, הוא לא פעל להסדיר את החוב והמרכז החל בפעולות גביה, לרבות הטלת עיקולים והגבלות. המדינה טוענת כי לאחר שהמבקש לא עמד בהחלטות בימ"ש זה משנת 2015 הוסבר לו בשנת 2016, כאשר פנה למוקד הטלפוני של המרכז, כי ההחלטה משנת 2015 בוטלה מאחר ולא עמד בה ולכן סכום החוב עודכן בהתאם. כן נטען כי בתאריך 6.6.17 התקבלה במרכז בקשת המבקש לפריסת החוב לתשלומים וביום 8.6.17 התקבלה החלטה לפריסת תיק הפיצוי

ל-12 תשלומים רצופים החל מיום 8/7/17. נטען כי במסגרת ההחלטה וההסדר הזה שולמו 3 תשלומים בלבד בסך כולל של 2,145 ₪ שנזקפו לטובת תיק הפיצוי ונכון להיום סכום החוב בתיק הפיצוי בלבד עומד על סך של 6,771 ₪ וזאת לאחר קבלת סך של 2,160 ₪ (15 ₪ מעיקול בנק + 2,145 ₪ מההסדר שניתן למבקש). עוד טוענת המדינה כי בתאריך 17/7/17 פנה ב"כ המבקש לרשם לענייני המרכז והגיש בקשה להפחתת הפיגורים בהסתמך על החלטת ביהמ"ש מיום 12/11/15. בתאריך 24/7/17 ניתנה החלטת הרשם לפיה על המבקש לפעול מול המרכז בעניין הסדרת התשלומים בהתאם לשיקול דעתו של המרכז ונדחתה הבקשה להפחתת ריביות ותוספות.

עמדת המדינה היא כי יש לדחות את הבקשה שכן המבקש נשען על החלטת בימ"ש זה משנת 2015 לפיה ביהמ"ש י שקול את הפחתת תוספת הפיגורים רק אם ישולם מלוא קרן החוב עד ליום 22/11/2015, החלטה שכאמור לא קוימה על ידי המבקש. נטען כי למבקש ניתנו מספר הזדמנויות לשלם את קרן החוב או לפרוס פריסה רחבה של התשלומים, אך המבקש לא עמד בהחלטות. על כן, נטען כי יש לדחות בקשתו.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה.

מדו"ח ריכוז חובות לחייב שצורף לתגובה מטעם המדינה עולה כי על חשבון הפיצוי שנגזר בתיק זה שולם סך של 2,160 ₪ כטענת המדינה. המבקש עצמו הגיש אישור ממנו עולה כי הסכום של 2,145 ₪ שולם ביום 27/8/17 ומכך עולה כי הסכום שולם בהתאם להסדר הפריסה וההחלטה של המרכז מיום 8.6.17, שאפשרה למבקש לפרוס את התשלום לתשלומים. על כן, המבקש לא עמד באמור בהחלטות בימ"ש זה משנת 2015 ולא שילם את קרן החוב במועד שנקבע (22/11/2015). כמו כן, המבקש לא עמד בהחלטת המרכז ובפריסת התשלומים שניתנה לו בהחלטת המרכז משנת 2017.

בנסיבות אלה, ומאחר שהמבקש לא עמד בהחלטות בימ"ש זה משנת 2015 ואף לא בהזדמנויות נוספות שניתנו לו לתשלום החוב בפריסת תשלומים, לא ניתן לקבל כעת את בקשתו לביטול תוספת הפיגורים. לא ניתן לקבל את טענת המבקש כי עמד בהחלטות בימ"ש זה שכן ההחלטות משנת 2015 קבעו כי על המבקש לשלם את מלוא קרן החוב עד ליום 22/11/15 ורק אם ישולם החוב במועד ישקול בימ"ש זה להפחית את תוספת הפיגורים. המבקש לא עמד בהחלטות ביהמ"ש ולא שילם את קרן החוב במועד. כן לא עמד בפריסת התשלומים שהתאפשרה על ידי החלטת המרכז בשנת 2017, כאמור.

על כן, לאור המפורט לעיל, הנני דוחה את הבקשה לביטול תוספת הפיגורים.

המזכירות תעביר עותק החלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשע"ח, 13 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.